

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/321/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215203888
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3215203888.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci žalobcu J., zastúpeného Z., proti žalovanému: I. o zaplatenie 575,45 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 02. júna 2016, č.k. 5C/227/2015-45, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o nepriznaní náhrady trov konania žiadnemu z účastníkov zmeňuje tak, že žalobca má právo na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 40,76 %.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 404,98 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 404,98 Eur od 06.10.2012 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 písm. k/, § 11 ods. 1 písm. a/, zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 39, § 41, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1,2, § 544, § 563, § 565, § 142 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. V odôvodnení uviedol, že X. Q. R., Z. (právny predchodca žalobcu) sa žalobou zo dňa 21.09.2015 domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 575,45 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 06.10.2012 do zaplatenia, dôvodu, že dňa 27.04.2012 uzatvoril so žalovanou zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej jej poskytol pôžičku vo výške 610,46 Eur. Žalovaná sa zaviazala splatiť pôžičku v pravidelných 17 mesačných splátkach v sume 34,55 Eur, pričom uhradila 61,02 Eur. Vzhľadom na porušenie povinnosti žalovanej splácať poskytnutú pôžičku, žalobca listom zo dňa 26.09.2012 vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 575,45 Eur. Uznesením č. k. 5C/227/2015 - 31 zo dňa 04.02.2016 súd pripustil zmenu na strane žalobcu, pričom novým žalobcom sa stala spoločnosť J., z dôvodu postúpenia uplatnenej pohľadávky Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2015. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že žaloba je dôvodná iba v časti. Záväzkový vzťah vzniknutý medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou na základe zmluvy, je vzťahom občianskoprávnym, pričom je nepochybné, že uzavretá zmluva o pôžičke zo dňa 27.04.2012 je zmluvou spotrebiteľskou. Vzhľadom k tomu, že predmetom zmluvy je poskytnutie pôžičky v sume 404,98 Eur (nie 610,46 Eur ako tvrdil navrhovateľ) splatnej v 17 mesačných splátkach, ide zároveň o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. Pôžička sa stala splatnou v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dňa 05.10.2012 v celosti, t. j. na tretí deň od doručenia výzvy veriteľa žalovanej z dôvodu omeškania dlžníka. Keďže žalovaná je so zaplatením dlžnej sumy v omeškaní, priznal súd žalobcovi aj úrok z omeškania od 06.10.2012, a to vo výške 8,75 % ročne, ktorý mu súd priznal z dlžnej sumy až do zaplatenia. Žalobca si uplatňoval aj sankčný úrok vo výške 0,05 % denne za obdobie, ktoré je časťou obdobia, za ktoré si uplatňoval zákonný úrok z omeškania.

Takáto praktika je nekalá a v rozpore so zákonom a vyčíslený sankčný úrok nebolo možné žalobcovi priznať. Jediným sankčným úrokom, ktorý možno v občianskoprávnom vzťahu priznať, je úrok z omeškania, ktorého výška je daná zákonom a citovaným nariadením. Úrok z omeškania dojednaný vo vyššej sadzbe je dojednaný neplatne. Okrem toho úrok z omeškania možno priznať za rovnaké obdobie iba jeden, no žalobca si uplatňoval úrok z omeškania duplicitne, čo je v rozpore s citovanými zákonnými ustanoveniami. Z uvedených dôvodov súd vyhovel žalobe iba čiastočne, a to v časti neuhradenej istiny a vo zvyšných častiach ju zamietol. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Žalobca i žalovaná boli v konaní len čiastočne úspešní, pričom u žiadneho z nich nejde o neúspech len v nepatrnej časti, preto súd prvej inštancie rozhodol, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to voči výroku o nepriznaní náhrady trov konania žiadnemu z účastníkov. Nesúhlasil s rozhodnutím súdu, že v danom prípade nebol dôvod na nepriznanie žalobcom požadovaných trov konania. Žalobcovi súd priznal nárok na zaplatenie sumy 404,98 Eur s príslušenstvom, pričom žaloba bola zamietnutá v časti 170,47 Eur. V danom prípade preto prichádza do úvahy pomerné rozdelenie náhrady trov konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi mal byť súdom prvého stupňa priznaný nárok na náhradu trov prvoinštančného konania vo výške 40,76%, keďže miera úspechu žalobcu predstavuje 70,38 %, miera úspechu žalovaného 29,62% t.j. čistý úspech žalobcu je 40,76% (70,38% - 40,76%). Mal za to, že trovy právneho zastúpenia boli účelne vynaložené, riadne a včas uplatnené a nepochybne boli potrebné na dosiahnutie úspechu v tejto veci. V opačnom prípade by došlo k porušeniu zásady rovnosti účastníkov a ustanovenia § 47 Ústavy SR. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil podľa 388 CSP tak, že žalobcovi prizná pomernú náhradu trov konania, alebo aby vec v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP v napadnutej časti zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379, § 380 Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015 Z. z.), ďalej len CSP, bez nariadenia odvolacieho -pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

5. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že odvolaním bol v rozsudku napadnutý iba výrok o nepriznaní náhrady trov konania žiadnemu z účastníkov, preto zostávajúce výroky nadobudli právoplatnosť a odvolací súd sa nimi nezaoberal.

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon /zák. č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016/ aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Medzi vyhlásením napadnutého rozsudku a podaním odvolania žalobcom v danej veci, došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok /ďalej len "CSP"/, ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok /O.s.p./, podľa ktorého súd prvej inštancie rozhodoval o náhrade trov konania. Vzhľadom na zachovanie právnych účinkov úkonov nastalých pred účinnosťou Civilného sporového poriadku /§ 470 ods. 2 CSP/, odvolací súd nárok na náhradu trov prvoinštančného konania posúdil podľa príslušných ustanovení O.s.p.

9. Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

10. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. Z citovaného ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. (zhodne § 255 ods. 2 CSP) vyplýva, že povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, v prípade približnej rovnakej miery úspechu na oboch stranách.

Čiastočný úspech súd musí skúmať so zreteľom na uplatnený nárok, najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, t.j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní vo veci samej. Nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov, a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva.

12. Z obsahu spisu bolo zistené, že v predmetnej veci sa žalobca podaným návrhom domáhal voči žalovanému zaplatať istiny v sume 575,45 Eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol tak, že žalobcovi v časti vyhovel a priznal mu sumu 404,98 Eur s príslušným úrokom z omeškania a vo zvyšnej časti 170,47 Eur žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p., pričom žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal s poukazom na čiastočný úspech žalobcu aj žalovaného.

13. Odvolací súd vec preskúmal a dospel k záveru, že v danej veci neboli splnené podmienky pre nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p.. Čiastočný úspech žalobcu predstavuje 70,38 % vo vzťahu k čiastočnému úspechu žalovaného 29,62%, teda čistý úspech žalobcu predstavuje 40,76% (70,38% - 29,62%). Tomu musí zodpovedať aj výška súdom priznanej náhrady trov konania v prvoinštančnom konaní, preto odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania žiadnemu z účastníkov zmenil (§ 388 CSP) tak, žalobca má právo na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 40,76 %.

14. V odvolacom konaní mal žalobca plný úspech, preto odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP priznal žalobcovi ich plnú náhradu.

15. O samotnej výške náhrady trov konania v prvoinštančnom, ako aj odvolacom konaní, rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).